

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2024 r. – MNFPUGs Sustainable Cashmere/Komisja

(Sprawa T-383/24)

(C/2024/5506)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MNFPUGs Sustainable Cashmere Market Place Srl (Como, Włochy) (przedstawiciele: D. Luff i M. Ledwos, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/1224 w sprawie odrzucenia wniosku o objęcie ochroną jako oznaczenia geograficznego nazwy „Mongol Togtvortoi Nooluur” zgodnie z art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, który dotyczy naruszenia przez Komisję przy wykładni rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia ze względu na błędne odwołanie się do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. ⁽²⁾. (zwanego dalej „rozporządzeniem TARIC”);
  - artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 stanowi, że ochrona oznaczeń geograficznych może być przyznana produktom wymienionym w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Przedmiotowe produkty są „ściśle powiązane z produktami rolnymi lub gospodarką wiejską”. Załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 obejmuje wełnę (klasa 2.15: wełna);
  - Komisja oddaliła wniosek skarżącej dotyczący oznaczenia geograficznego dla nazwy „Mongol Togtvortoi Nooluur” dla zgrzebnej wełny kaszmirowej ze względu na to, że produkt ten nie może zostać zakwalifikowany jako „wełna”. W celu dokonania oceny, czy termin „wełna” obejmuje włókno „wełny kaszmirowej”, Komisja odniosła się do rozporządzenia TARIC.
  - Komisja dopuściła się oczywistego naruszenia prawa i nadużycia władzy, odsyłając, w celu interpretacji zakresu stosowania rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, w błędny sposób do rozporządzenia TARIC.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, popełniając oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych i nieprawidłowo wykonując swoje uprawnienia, odmawiając uznania wełny kaszmirowej jako rodzaju wełny;
  - skarżąca złożyła do Komisji wnioski o objęcie ochroną w ramach oznaczenia geograficznego dla nazwy „Mongol Togtvortoi Nooluur” w odniesieniu do zgrzebnej wełny kaszmirowej. We wniosku tym zidentyfikowała ona objęty nim produkt jako rodzaj „wełny” zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ⁽³⁾, ponieważ zgrzebna „wełna kaszmirowa” jest ewidentnie rodzajem „wełny” w potocznym tego słowa znaczeniu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2012 L 343, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych.

- Komisja w swojej decyzji nieprawidłowo zakwalifikowała rozpatrywany produkt. Również nieprawidłowo zrozumiała ona, że „wełna kaszmirowa” jest ewidentnie rodzajem „wełny” w potocznym znaczeniu tego słowa. Komisja nie tylko błędnie zinterpretowała rozporządzenie nr 1151/2012, ale również popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych dotyczących produktu objętego wnioskiem.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne poprzez naruszenie zasady dobrej administracji i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności zaś obowiązku rzetelności postępowania oraz zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- Komisja niesłusznie wzbudziła po stronie skarżącej przekonanie, że możliwa jest ochrona oznaczenia geograficznego dla zgrzebnej wełny kaszmirowej na podstawie rozporządzenia nr 1151/2012. Następnie Komisja niespodziewanie zaproponowała odrzucenie wniosku w oparciu o bezprecedensową metodę wykładni i w nieracjonalny sposób opóźniła etap administracyjny polegający na ustosunkowaniu się do uwag skarżącej. Rozpatrzenie wniosku przez Komisję w jego całokształcie budzi uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tej instytucji w odniesieniu do oznaczenia geograficznego, które ma być chronione. Skarżąca uważa, że nie jest to zgodne z obowiązkiem rzetelności postępowania oraz z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań. Narusza to usankcjonowaną w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zasadę dobrej administracji.
